Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

19 април 2012 година*

„Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Член 3, параграф 1 — Понятие за иск, който се отнася до производство по несъстоятелност и е тясно свързан с него — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграфи 1 и 2, буква б) — Понятия „граждански и търговски дела“ и „несъстоятелност“ — Иск, предявен въз основа на прехвърляне от синдика на правото му да иска отмяна на сделки“

По дело C-213/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва) с акт от 27 април 2010 г., постъпил в Съда на 4 май 2010 г., в рамките на производство по дело

F-Tex SIA

срещу

Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma“,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н M. Safjan, г-н M. Ilešič, г-н E. Levits и г-жа M. Berger (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за F-Tex SIA, от адв. M. Nosevič, advokatas,

— за Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma“, от адв. R. Bukauskas, advokatas,

— за литовското правителство, от г-н D. Kriaučiūnas и г-жа L. Liubertaitė, в качеството на представители,

— за германското правителство, от г-н T. Henze и г-жа J. Kemper, в качеството на представители,

* Език на производството: литовски.

— за гръцкото правителство, от г-жа M. Michelogiannaki, както и от г-н K. Georgiadis и г-н D. Kalogiros, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-жа A. Steiblytė и г-н M. Wilderspin, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143), както и на член 1, параграф 2, буква б) и член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между F-Tex SIA (наричано по-нататък „F-Tex“) и Lietuvos-Anglijos UAB „Jadecloud-Vilma“ (наричано по-нататък „Jadecloud-Vilma“) по повод връщането на сума в размер на 523 700,20 LTL (литовски литас), ведно с лихвите, която е била платена на Jadecloud-Vilma от Neo Personal Light Clothing GmbH (наричано по-нататък „NPLC“), макар последното дружество да е било в несъстоятелност.

Правна уредба

Регламент № 1346/2000

3 Съображение 6 от Регламент № 1346/2000 се свежда до „разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и вземането на решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него“.

4 Член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000, който урежда международната компетентност, въвежда следното принципно правило:

„Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се през[у]мира за център на основните интереси до доказване на противното“.

5 Член 25 от Регламент № 1346/2000, свързан с признаването и с изпълняемостта на други съдебни решения, гласи в параграфи 1 и 2:

„1. Решенията за провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато съгласно член 16, както и конкордатът, който е одобрен от този съд, също се признават без никаква допълнителна формалност. Тези решения се изпълняват съгласно членове от 31 до 51, с изключение на член 34, параграф 2 от Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански и търговски дела, изменена с конвенциите за присъединяване към тази конвенция.

Първата алинея се прилага и за съдебни решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност, и които са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

[…]

2. Признаването и изпълнението на решения, които са различни от предвидените в параграф 1, се уреждат от конвенцията, посочена в параграф 1, при условие че тази конвенция се прилага“.

Регламент №44/2001

6 Регламент № 44/2001 заменя в отношенията между държавите членки Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“).

7 Съгласно съображение 7 от същия регламент „[о]бхватът на настоящия регламент трябва да включва всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела“.

8 Член 1 от Регламент № 44/2001 определя неговото приложно поле по следния начин:

„1. „Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

[…]

б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;

[…]“.

9 Член 2, параграф 1 от посочения регламент предвижда следното принципно правило за компетентност:

„При условията на настоящия регламент, искове срещу лицата, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

10 Член 60, параграф 1 от същия регламент уточнява:

„1. За целите на настоящия регламент, търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживеене в мястото, където се намира тяхното:

а) седалище по устав, или;

б) централно управление, или

в) основно място на стопанска дейност“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

11 Между февруари и юни 2001 г. NPLC, чието седалище според устройствения му акт е в Германия, макар да е в несъстоятелност, плаща сумата от 523 700,20 LTL на Jadecloud-Vilma, чието седалище съгласно устройствения акт е в Литва.

12 На 24 януари 2005 г. Landgericht Duisburg (Германия) открива производство по несъстоятелност срещу NPLC. Според констатациите на запитващата юрисдикция единственият кредитор е F-Tex, чието седалище според устройствения акт е в Латвия.

13 С договор от 28 август 2007 г. синдикът, назначен в рамките на образуваното срещу NPLC производство, прехвърля на F-Tex всички вземания на NPLC от трети лица, включително правото да иска от Jadecloud Vilma връщането на сумите, които последното е получило между февруари и юни 2001 г. От страна на синдика това прехвърляне е извършено, без да е предоставена никаква гаранция, що се отнася до съдържанието на вземанията, до техния размер или относно възможността, както правна, така и фактическа, да се получи изпълнение на тези вземания. За F-Tex не съществува правно задължение да пристъпи към събиране на така прехвърлените вземания. В случай че това дружество реши да направи това, е договорено, че то ще върне на синдика 33 % от полученото в резултат на иска си.

14 С определение от 19 август 2009 г. Vilniaus apygardos teismas (Литва) отхвърля предявения от F Tex пред тази юрисдикция иск за осъждане на Jadecloud-Vilma да му плати сумата от 523 700,20 LTL, ведно с лихвите, която последното дружество е получило от NPLC. Vilniaus apygardos teismas приема, че този иск е от компетентността на германските юрисдикции, доколкото образуваното срещу NPLC производство по несъстоятелност е открито в Германия.

15 На 5 ноември 2009 г. по жалба на F-Tex Lietuvos apeliacinis teismas (Литва) изменя решението на Vilniaus apygardos teismas и връща делото на последната юрисдикция. Lietuvos apeliacinis teismas постановява, че предвидената в член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 компетентност за предявяване на отменителен иск не е изключителна компетентност и че предвид обстоятелствата по делото този иск трябва да бъде разгледан по мястото на седалището на ответника съгласно устройствения му акт.

16 В решение от 25 ноември 2009 г. Landgericht Duisburg констатира, че предявеният от F-Tex пред него иск срещу Jadecloud Vilma не попада в обхвата на неговата компетентност, по-специално тъй като съгласно устройствения му акт седалището на ответника не е в Германия, и уведомява F-Tex, че неговият иск вероятно ще бъде отхвърлен като недопустим. F-Tex се отказва от този иск.

17 Сезиран с жалба, подадена от Jadecloud-Vilma срещу решението на Lietuvos apeliacinis teismas от 5 ноември 2009 г., Lietuvos Aukščiausiasis Teismas решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Предвид Решение на Съда [от 22 февруари 1979 г.] по дело Gourdain [133/78, Recueil, стр. 733] и Решение на Съда [от 12 февруари 2009 г. по дело Seagon, C-339/07, Сборник, стр. I-767] следва ли член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 и член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001 да се тълкуват в смисъл, че:

a) сезираната с производство по несъстоятелност юрисдикция има изключителна компетентност да се произнася по Павловия иск, който произтича пряко от производството по несъстоятелност или е тясно свързан с него и тази компетентност може да бъде дерогирана единствено на основание на разпоредбите на Регламент № 1346/2000;

б) Павлов иск, предявен от единствения кредитор на предприятие, по отношение на което е инициирано производство по несъстоятелност в държава членка, който

— е предявен в друга държава членка,

— основава се на право срещу третото лице ответник, което право е било прехвърлено на ищеца от синдика с възмезден договор, като поради това обемът на правата на синдика в първата държава членка е ограничен, и

— не представлява никаква опасност за другите евентуални кредитори,

попада ли в обхвата на понятието за граждански и търговски дела по член 1, параграф 1 от Регламент № 44/2001?

2) Следва ли правото на ищеца на съдебна защита, което Съдът признава като общ принцип на правото на Съюза и което е гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на [Европейския] съюз, да се разбира и тълкува по такъв начин, че:

а) националните юрисдикции, които са компетентни да се произнасят по Павлов иск (в зависимост от неговата връзка с производството по несъстоятелност) съгласно член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 или съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, не могат да се откажат да разгледат делото;

б) когато юрисдикцията на държава членка обяви за недопустим Павловия иск поради липса на компетентност, юрисдикцията на другата държава членка може служебно да обяви, че е компетентна, за да се гарантира правото на ищеца на съдебна защита, независимо от факта че съгласно правилата за международна компетентност от правото на Съюза тя не може да взема решение в този смисъл?“.

По преюдициалните въпроси

По втората част от първия преюдициален въпрос

18 Във втората част от първия въпрос, която следва да се разгледа на първо място, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали предявения срещу трето лице иск от кредитора на длъжник, срещу когото е образувано производство по несъстоятелност, който кредитор действа въз основа на прехвърляне на вземане, извършено от назначения в рамките на това производство синдик, попада в приложното поле на Регламент № 1346/2000, тъй като такъв иск произтича пряко от посоченото производство и е тясно свързано с него, или попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, тъй като посоченият иск влиза в обхвата на понятието за граждански или търговски дела.

Предварителни бележки

19 В самото начало следва да се уточни съответното приложно поле на Регламент № 44/2001 и Регламент № 1346/2000.

– Регламент № 44/2001

20 Член 1, първа алинея от Брюкселската конвенция, заменена с Регламент № 44/2001 гласи, че тази конвенция се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или на правораздавателния орган. Член 1, втора алинея изключва определени особени производства, сред които в точка 2 са „производства, свързани с обявяването в несъстоятелност на дружества или други юридически лица, конкордати и аналогични производства“.

21 Както докладът във връзка с Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, изготвен от г-н Jenard (ОВ C 59, 1979 г., стр. 1), така и докладът относно Конвенцията от 9 октомври 1978 г. за присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия към посочената конвенция и към Протокола за нейното тълкуване от Съда, изготвен от г-н Schlosser (ОВ C 59, 1979 г., стр. 71), посочват, че производствата, за които се отнася това изключение, трябва да бъдат уредени от отделна конвенция. В точка 53 от доклада на г-н Schlosser се уточнява, че приложното поле на всяка от двете конвенции трябва да бъде отграничено така, че да се избегне всяка непълнота и всеки въпрос относно квалификацията.

22 В Решение по дело Gourdain, посочено по-горе, постановено в рамките на Брюкселската конвенция, Съдът разграничава обхвата на въпросното изключение. В точка 4 от посоченото решение той постановява, че за бъдат изключени от приложното поле на Брюкселската конвенция решенията, които се отнасят до производства, свързани с обявяване в несъстоятелност, те трябва да произтичат пряко от несъстоятелността и да са тясно свързани с производство по осребряване на имущество или оздравяване на предприятие.

23 В Решение от 2 юли 2009 г. по дело SCT Industri (C-111/08, Сборник, стр. I-5655), постановено след влизането в сила на Регламент № 44/2001, Съдът приема, че доколкото този регламент заменя Брюкселската конвенция, тълкуването, дадено относно тази конвенция, важи и за споменатия регламент, след като въпросните разпоредби могат да бъдат квалифицирани като еквивалентни, какъвто е случаят с член 1, параграф 2, буква б) от този регламент и член 1, втора алинея, точка 2 от Брюкселската конвенция, чиито текстове са идентични. Като възпроизвежда критерия, съгласно който даден иск е свързан с производство по несъстоятелност, при положение че произтича пряко от несъстоятелността и е тясно свързан с производство по осребряване на имущество или по оздравяване на предприятие, Съдът уточнява, че за да се вземе решение дали посоченото изключение намира приложение, е определящ интензитетът на съществуващата връзка по смисъла на съдебната практика, очертана в Решение по дело Gourdain, посочено по-горе, между съдебен иск и производството по несъстоятелност (вж. в този смисъл Решение по дело SCT Industri, посочено по-горе, точки 22—25).

– Регламент № 1346/2000

24 Регламент № 1346/2000 възпроизвежда по идентичен начин разпоредбите на Конвенцията относно производствата по несъстоятелност, открита за подписване от държавите членки в Брюксел на 23 ноември 1995 г.

25 В Решение по дело Seagon, посочено по-горе, както отбелязва запитващата юрисдикция, Съдът разглежда критериите, които дават възможност да се определи дали даден иск е включен в приложното поле на член 3, параграф 1 от този регламент.

26 В точка 20 от посоченото решение Съдът подчертава, че именно критерият, изведен в Решение по дело Gourdain, посочено по-горе, е използван в съображение 6 от Регламент № 1346/2000, за да се отграничи предметът на последния. Всъщност съгласно това съображение посоченият регламент би трябвало да се сведе до разпоредбите, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и вземането на решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него.

27 От това Съдът заключава, че предвид намерението на законодателя и полезното действие на посочения регламент член 3, параграф 1 от него трябва да се тълкува в смисъл, че предоставя на юрисдикциите на държавата членка, компетентна да образува производство по несъстоятелност, и международна компетентност да разглежда исковете, които пряко произтичат от това производство и са тясно свързани с него (Решение по дело Seagon, посочено по-горе, точка 21).

28 Следва да се добави, че този двоен критерий е използван и в член 25, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1346/2000, който урежда признаването и изпълнението на решения, свързани с провеждането и с приключването на производството по несъстоятелност. Съгласно втора алинея от параграф 1 първа алинея се прилага и за решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и които са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд. Съгласно параграф 2 от посочения член 25 решенията, които са различни от предвидените в параграф 1, се уреждат от Регламент № 44/2001, при условие че се прилага този регламент.

– По съотношението между Регламенти № 1346/2000 и № 44/2001

29 От всички предходни съображения, на първо място, следва, че член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001 изключва от приложното поле на този регламент — който в съответствие със съображение 7 от него се прилага за всички граждански и търговски дела, с изключение на някои ясно определени дела — само исковете, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и които са тясно свързани с него. От същите съображения, на второ място, следва, че само исковете, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и които са тясно свързани с него, попадат в приложното поле на Регламент № 1346/2000.

30 Ето защо, за да се отговори на втората част от първия въпрос, следва да се установи дали, предвид изведените от запитващата юрисдикция констатации, трябва да се приеме, че искът по главното производство удовлетворява в достатъчна степен този двоен критерий.

По връзките между иска в главното производство, от една страна, и несъстоятелността на длъжника и производството по несъстоятелност, от друга страна

31 Искът в главното производство цели връщане от ответника на сумите, получени от него от длъжник, преди срещу последния да бъде образувано производство по несъстоятелност. Ищецът основава своя иск на прехвърлянето на вземане, извършено в негова полза от назначения в рамките на производството по несъстоятелност синдик. Посоченото прехвърляне е свързано с правото на отмяна, което германският закон относно производствата по несъстоятелност възлага на синдик относно действията, осъществени преди образуването на производството по несъстоятелност, които увреждат кредиторите, участници в това производство.

32 От преписката е видно, че отменителният иск, уреден в германското право от член 129 и сл. от Закона относно производствата по несъстоятелност, може да бъде упражнен само от синдика единствено с цел да защити интересите на всички кредитори. Според германското правителство правото на отмяна обаче може да бъде прехвърлено, при условие че бъде предоставена насрещна престация, считана за еквивалентна, в полза на всички кредитори.

33 В това отношение следва да се напомни, че в контекста на иск, с който ищецът, действащ в качеството си на синдик, посредством основан на несъстоятелност на длъжника отменителен иск търси връщането на платената от последния сума, Съдът постановява, че такъв иск попада в обхвата на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 (вж. в този смисъл Решение по дело Seagon, посочено по-горе, точка 28).

34 Освен това в Решение по дело SCT Industri, посочено по-горе, по повод признаването на решение, което постановява нищожността на прехвърляне на дялове, извършено от синдика, назначен рамките на производство по несъстоятелност — тъй като последният не е имал правомощие да се разпорежда с прехвърления актив — Съдът приема, че този въпрос попада в обхвата на понятието за несъстоятелност по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001 (вж. в този смисъл Решение по дело SCT Industri, посочено по-горе, точка 33).

35 Настоящият спор по главното производство обаче се различава от обстоятелствата, довели до постановяване на посочените решения.

36 Всъщност, за разлика от ищеца по делото, по което е постановено Решение по дело Seagon, посочено по-горе, ищецът в спора го главното производство не действа като синдик, с други думи, като орган в производство по несъстоятелност, а като цесионер на право.

37 Освен това, за разлика от делото, по което е постановено Решение по дело SCT Industri, посочено по-горе, настоящият спор в главното производство не се отнася до валидността на прехвърлянето, извършено от синдика и неговото правомощие да прехвърля своето право да иска отмяна не е оспорено.

38 Следователно трябва да се прецени, предвид специфичните характеристики на иска, предявени от ищеца в главното производство, дали този иск има пряка връзка с несъстоятелността на длъжника и дали е тясно свързан с производството по несъстоятелност.

39 В своите становища, представени пред Съда, Jadecloud-Vilma и Европейската комисия твърдят, че произходът и съдържанието на предявения от цесионера иск по същество са същите като тези на отменителен иск, предявен от синдик.

40 Несъмнено, не би могло да се отрече, че правото, на което ищецът в главното производство основава своя иск, има връзка с несъстоятелността на длъжника, тъй като този иск произхожда от правото на отмяна, предоставено на синдика от приложимия в производството по несъстоятелността национален закон. Възниква обаче въпросът дали придобитото право, веднъж преминало в патримониума на цесионера, запазва пряка връзка с несъстоятелността на длъжника.

41 Този въпрос обаче може да остане открит, ако се окаже, че във всички случаи упражняването на придобитото право от цесионера не е тясно свързано с производството по несъстоятелност.

42 Налага се обаче изводът, че както отбелязват F-Tex, литовското и германското правителство, упражняването на придобитото от цесионера право се подчинява на други правила, различни от приложимите в рамките на производството по несъстоятелност.

43 На първо място, за разлика от синдика, който по принцип е длъжен да действа в интерес на кредиторите, цесионерът е свободен да избере дали да упражни придобитото от него право на вземане. Както констатира запитващата юрисдикция, за F-Tex няма законово задължение да пристъпи към събиране на прехвърленото вземане.

44 На второ място, когато цесионерът реши да упражни правото си на вземане, той действа в свой собствен интерес и в своя лична изгода. Подобно на правото на вземане, което е в основата на неговото искане, полученото в резултат на предявения от него иск влиза в личния му патримониум. Ето защо последиците от неговия иск са различни от предявения от синдика отменителен иск, чиято цел е да се увеличат активите на предприятието, което е в производство по несъстоятелност (дело Seagon, посочено по-горе, точка 17).

45 Обстоятелството, че в случая по главното производство престацията, която F-Tex дава в замяна на прехвърлянето от синдика на неговото право да иска отмяна, е приела формата на задължение да върне процент от полученото от прехвърленото вземане, не променя този анализ, тъй като става дума просто за начин на плащане. Подобна договорна клауза е в рамките на автономията на страните, тъй като не се спори, че синдикът и цесионерът могат свободно да изберат да договорят насрещната престация, която ще плати цесионерът, под формата на предварително определена сума или като процент от евентуално събраните суми.

46 Освен това в германското право, което в настоящия случай е приложимото към производството по несъстоятелност право, приключването на това производство е без значение за упражняването на придобитото от цесионера право на отмяна. Според германското правителство това право може да бъде упражнявано от цесионера и след приключване на производството по несъстоятелност.

47 Следователно, предвид неговите характеристики, искът в главното производство не е тясно свързан с производството по несъстоятелност.

48 При това положение и без да е необходимо произнасяне относно евентуалното наличие на пряка връзка между този иск и несъстоятелността на длъжника, следва да се приеме, че посоченият иск не попада в приложното поле на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 и съответно не се отнася до несъстоятелността по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент № 44/2001.

49 Поради това на втората част от първия въпрос следва да се отговори, че член 1, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че искът, предявен срещу трето лице от ищец — който действа въз основа на прехвърляне на вземане, извършено от назначения в рамките на производство по несъстоятелност синдик — чийто предмет е правото на отмяна, което синдикът извежда от приложимия към това производство национален закон, попада в обхвата на понятието за граждански и търговски дела по смисъла на тази разпоредба.

По първата част от първия въпрос

50 В първата част от първия въпрос запитващата юрисдикция по същество пита дали компетентността, която Регламент № 1346/2000 — съгласно тълкуването му от Съда — предоставя на юрисдикциите на държавата членка, в която е открито производство по несъстоятелност, да разглеждат исковете, които произтичат от това производство и които са тясно свързани с него, представлява изключителна компетентност.

51 Предвид дадения на втората част от първия въпрос отговор не следва да се отговаря на първата част от този въпрос.

По втория въпрос

52 С втория въпрос запитващата юрисдикция по същество пита дали правото на съдебна защита, гарантирано в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, забранява на националните юрисдкции на държава членка, сезирани с иск, по който те не са компетентни предвид член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, да откажат да разгледат делото, когато националните юрисдикции на друга държава членка вече са обявили, че нямат компетентност предвид член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000.

53 В рамките на спора по главното производство този въпрос е релевантен само ако литовските юрисдикции не могат да основат своята компетентност на разпоредба на правото на Съюза.

54 При положение обаче, че от отговора на първия въпрос следва, че спорът по главното производство попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, компетентността на литовските юрисдикции е установена съгласно член 2, параграф 1 и член 60, параграф 1 от посочения регламент, в качеството им на юрисдикции на държавата членка, на чиято територия е седалището на дружеството ответник.

55 Ето защо не следва да се отговаря на втория въпрос.

По съдебните разноски

56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че искът, предявен срещу трето лице от ищец — който действа въз основа на прехвърляне на вземане, извършено от назначения в рамките на производство по несъстоятелност синдик — чийто предмет е правото на отмяна, което синдикът извежда от приложимия към това производство национален закон, попада в обхвата на понятието за граждански и търговски дела по смисъла на тази разпоредба.

Подписи